

شناسائی تنگناهای موجود در سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در تولید

وسایل و تجهیزات ورزشی

دکتر مسعود نادریان^۱، نرگس قدوسی^{۲*}

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۲/۳۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۶/۰۸)

چکیده

یکی از مهم‌ترین اجزای تولید ناخالص داخلی هر کشور سرمایه‌های خصوصی است. هدف کلی پژوهش شناخت تنگناهای موجود در سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در تولید وسایل و تجهیزات ورزشی و وسایل وابسته است. تحقیق توصیفی - پیمایشی و از شاخه تحقیقات میدانی است. جامعه آماری تحقیق شامل مدیران و کارشناسان اداره کل ورزش و جوانان و تولیدکنندگان پوشاک ورزشی در شهر اصفهان در سال ۱۳۹۲ بودند. تعداد نفر (۹۵) نفر مدیر و کارشناس و ۴۱ نفر تولیدکننده) به صورت تصادفی طبقه‌ای به عنوان نمونه آماری انتخاب و به پرسشنامه پاسخ دادند. روائی صوری پرسشنامه با بهره‌گیری از نظرات اساتید و پایائی آن از طریق آلفای کرونباخ ۰/۸۹ بدست آمد. برای آزمون سوالات تحقیق از آزمون‌های آماری t تک متغیره و فریدمن استفاده شد. نتایج نشان داد عدم وجود قوانین حمایتی لازم در تولید توزیع، عدم وجود تشکیلات تخصصی در وزارت ورزش و جوانان در حمایت از تولیدات ورزشی و مشکلات مالیاتی از مهم‌ترین موانع سرمایه‌گذاری بودند. همچنین مشکلات مربوط به اخذ مجوزهای مورد نیاز، مشکل فروش محصول و ریسک پذیر بودن تولیدات ورزشی به عنوان موانع سرمایه‌گذاری تأیید شدند. بقیه سوالات پژوهش که عبارتند از: مشکلات مربوط به کمبود نیروی کارمتخصص، مشکلات موجود در تهیه مواد اولیه، مشکلات تأمین سرمایه، وجود فرصت‌های موجود برای سرمایه‌گذاری جایگزین و عدم حمایت جدی دولت، نفوذ سازمان‌های جهانی ورزش در بازارهای داخلی نیز در کاهش سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در صنایع تولیدی وسایل ورزشی تأثیر می‌گذارند.

واژگان کلیدی

سرمایه‌گذاری، بخش خصوصی، قوانین و مقررات، وسایل و تجهیزات ورزشی

مقدمه

ورزشی و وسایل جانبی وابسته شده است (Naderian, 1389). سرمایه گذاری و توسعه صنعت ورزش باعث تغییر در بینش مردم شده و باعث توسعه و پیشرفت برنامه های ورزشی چه در بخش تفریحی و چه در بخش قهرمانی می شود. نقش صنعت در ایجاد اشتغال در حوزه ورزش بسیار مهم است چرا که در کشاورزی امکان اشتغال زدایی بسیار کم و خدمات هم پس از صنعتی شدن اهمیت می یابد (Ahmadi, Mohammadzadeh, Tabibian 1385). معمولاً سرمایه گذاری در مواردی جذابیت دارد که موانع سرمایه گذاری تولیدی حداقل بوده و سرمایه گذار به انتظارات سرمایه گذاری خود پاسخی مناسب دریافت دارد و از طرف دیگر تسهیلات زیر بنایی تولید اعم از فیزیکی و اجتماعی موجود باشد. لذا سرمایه گذاری صنعتی به طور طبیعی و البته به صورت تابعی از شرایط کلی اقتصاد کلان کشور انجام می شود و قوت و ضعف آن بستگی به شرایط اقتصادی خواهد داشت (Miagava, Hisa, 2013). پایین بودن سطح فرهنگ صنعت، ناشی از عدم حضور افراد متخصص در رشته های مختلف و عدم امکان جذب نیروهای متخصص به لحاظ پایین بودن سطح زندگی و کمبود امکانات و نیازمندی های اولیه از دیگر عواملی است که به رشد نیافتگی صنعت در ایران کمک می نماید (Dehghanshabani, 1390). جذب بیشتر سرمایه های خصوصی و سرمایه گذاری بخش خصوصی در صنعت امروز به یک راهکار ضروری تبدیل شده که با اتخاذ تدابیر کارآمد و موثر می توان شرایط و زمینه را برای ورود سرمایه های بخش خصوصی برای ایجاد صنایع در جهت تولید و اشتغال زایی هموار و آسان کرد (Nazari, Asgarpur, 1390). باتوجه به اینکه سرمایه مورد نیاز صنعت ورزش فقط با اتکا به سرمایه گذاری دولت در کشور ما پیشرفت بسیار کندی داشته است، لذا می توان

صنعت به عنوان عامل توسعه و موتور اصلی توسعه در اقتصاد هر کشور بوده و رونق سایر بخش ها تحت تاثیر صنعت قرار می گیرد. صنعت در برنامه ریزی توسعه و بازسازی کشور نقش محوری داشته و در هر نوع استراتژی توسعه درازمدت برای کشور، صنعت جایگاه اساسی را خواهد داشت (Rham, Alizadeosalo, et al., Sabunchi, Soleimani, 1390). بررسی ها نشان می دهد جوامع پیشرفته صنعتی امروز زمانی قادر به ایجاد تغییرات بنیادی در زیر بنای اقتصاد خود شدند که صنعت را به عنوان موتور محرک و محمل رشد و توسعه اقتصادی، انتخاب کردند. زیرا نیروی اصلی رشد اقتصادی همگی از توسعه صنعت منتج می-شود (Mahjuri 1390, Jabari, Najafi, Mehnartf 1387). صنعت سهم اساسی در تحقق اهداف توسعه اقتصادی پایدار منطبق با معیارهای اجتماعی را بر عهده دارد (Rham, Seifolahi, Mahmudzade, 1389). Sabunchi و Soleimani (1391) زمانی زمینه های ایجاد اشتغال، کاهش فقر و افزایش همبستگی و وحدت اجتماعی حاصل می شود که در اقتصاد کشور رشد پایدار و توزیع صحیح درآمدها وجود داشته باشد (Hadizeno 1391). و این رشد حاصل نخواهد شد مگر اینکه ابتدا پایه های تولید کشور متکی بر صنعت است، استحکام یابد (Ghods 1390). فعالیت های صنعتی یا به عبارت دیگر صنعت مجموعه فعالیت هایی است که منجر به تولید مواد، تغییر دادن شکل، اتصال قطعات تغییر شکل یافته با یکدیگر به منظور قطعه ای مشخص و در نهایت مونتاژ این قطعات برای آماده نمودن تولید نهایی می شود (Ahangari, Saadatmehr, 1387). امروزه توسعه ورزش، پیشرفت و کسب موفقیت در مسابقات جهانی به نحو فزاینده ای به وسایل و تجهیزات پیشرفته

به سرمایه گذاری در فعالیت های تولیدی افزایش پیدا می کند (Fartukzade, Navaye kashani, 1388).

خدمات ورزشی در دو بخش بررسی می شود: الف) خدماتی که در ارتباط با ارائه برنامه های ورزشی، آموزش، تمرینات و مسابقات ورزشی است. ب) آن دسته از خدماتی که به عنوان تولید کالاها، تجهیزات، امکانات و ساخت فضاهای ورزشی تعریف شده و شرکت ها و سازمان های ورزشی اقدام به تولید، ارائه و ساخت آن ها می نمایند. هر کدام از این خدمات در بهبود و کیفیت برنامه های ورزشی مؤثر بوده و لازم و ملزوم یکدیگرند، به عبارت دیگر، وابستگی و تعامل میان این دو نوع خدمات به صورت یک کلیت سازمان یافته تحت عنوان برنامه های ورزشی (هم در بخش برنامه های ورزش قهرمانی و هم در بخش ورزش های تفریحی) قابل مشاهده است. ارائه برنامه های ورزشی مناسب و با کیفیت منوط به وجود تأسیسات، تجهیزات و امکانات پیشرفته و کیفی است. تجهیزات با کیفیت و پیشرفته نقش بسیار مهم و اساسی در ارتقاء سطح کیفی برنامه های ورزشی و پاسخ گویی به نیازهای متنوع ورزشکاران و شرکت کنندگان در برنامه های ورزشی دارد. بسیاری از کالاها، تجهیزات و وسایل ورزشی جزو لاینفک ورزش ها هستند. برای مثال، اجرای تمرینات بسکتبال نیازمند وسایل و تجهیزات مخصوص به بازی بسکتبال می باشد. دوچرخه سواری، تنیس، والیبال، شنا، دو و میدانی، کشتی و همه رشته های ورزشی وسایل و تجهیزات مخصوص به خود دارند. همچنین وسایل و تجهیزات آزمایشگاهی که فیزیولوژیست های ورزشی در تمرینات ورزشی مورد استفاده قرار می دهند و غالباً گران قیمت هستند و آمادگی ها و وضعیت ورزشکاران را ارزیابی می کنند، جزو خدمات ورزشی محسوب می شوند. همین طور

باجذب سرمایه های بخش خصوصی در جهت احیا و رونق بخشیدن به صنعت تولید وسایل و تجهیزات ورزشی گام های اساسی برداشت (Kashef, 1389). با توجه به محدودیت های منابع نفتی ضروری است به پایه ریزی یک بخش صنعتی قوی و پویا قبل از پایان دوره صادرات نفت پردازیم. یکی از عوامل رشد صنعتی سرمایه گذاری در صنعت است که موجب افزایش ظرفیت های تولید، بهبود و افزایش بهره وری ماشین آلات، ارتقاء سطح تکنولوژی و کیفیت محصولات می شود (Razavi, Seyed mashhadi, et, 1385, و همکاران ۱۳۹۰). هر شرکت برای اینکه بتواند کالاها یا خدماتی را عرضه کند، ابتدا به پول و سرمایه نیازمند است تا دارایی های مورد نیاز را تأمین و هزینه عملیات را پردازد. معمولاً وجوه لازم برای تأسیس و راه اندازی شرکتها از محل عرضه و فروش سهام یا وامهای بلند مدت تأمین می شود. اگر شرکت به وجوه بیشتری نیاز داشته باشد، می توان آن را از محل سود انباشته تأمین کرد. پول هایی که شرکت تهیه می کند (از محل منابع داخلی یا از راه انتشار اوراق بهادار) جزء منابع تأمین مالی هستند (Jafari, et al, 1381). چهار عامل تعیین کننده سطح سرمایه گذاری هستند. الف) نرخ بهره: هر چه نرخ بهره بالاتر باشد، سرمایه گذاری برای بنگاه های تولیدی گرانتر تمام می شود.

ب) تقاضای مصرف کنندگان: انجام سرمایه گذاری وقتی ضروری است که تقاضا برای کالاهای تولید شده افزایش پیدا کند، هر چه تقاضا افزایش پیدا کند سرمایه گذاری بیشتری برای پاسخ به آن لازم است.

ج) انتظارات: چون سرمایه گذاری برای تولید کالاهای بیشتر در آینده انجام می شود، لذا سرمایه گذاری بستگی به انتظارات بنگاه در مورد شرایط آتی بازار دارد.

د) بازدهی تولید: هر چه بازدهی تولید بیشتر باشد، تمایل

تا از اتلاف ذخائر اقتصادی جلوگیری به عمل آورند. طبق اصل ۴۴ قانون اساسی « نظام اقتصادی جمهوری اسلامی ایران بر پایه ۳ بخش دولتی، خصوصی، تعاونی با برنامه ریزی منظم و صحیح استوار است ». براساس این اصل ۸۰ درصد از فعالیت های اقتصادی در انحصار دولت است و تنها ۱۷ درصد به بخش خصوصی و ۳ درصد به بخش تعاونی اختصاصی دارد. بنابراین می تواند ادعا کرد که اصل مذکور عامل رکورد اقتصادی و عامل بن بست نظام سرمایه گذاری است. درباره مسائل و مشکلات اقتصادی مربوط به سرمایه گذاری خارجی عمده مساله مربوط به خصوصی سازی و نوسان های نرخ ارز و چند نرخ بودن آن و بی ثباتی در اقتصاد کلان است (Hadi zenoz، 1391). با توجه به نمونه های کشورهای جنوب شرق آسیا، برزیل، ترکیه، تایوان، ونزولا، مالزی و ... می توان دریافت که نابسامانی های اقتصادی گرچه عامل مهمی در ناکامی در جذب سرمایه های خارجی است، ولی چنانچه دیگر شرایط از قبیل ثبات سیاسی، به رسمیت شناختن مالکیت خصوصی و غیره وجود نداشته باشد، سرمایه گذاری خارجی با استقبال چندانی مواجه نخواهد شد (Seifolahi، Mahmudzade، 1389). بنابراین می توان ادعا کرد این فرضیه که عامل اقتصادی را عمده ترین مانع سرمایه گذاری مستقیم خارجی در ایران می داند، نسبت به موانع سیاسی و شرایط اجتماعی از قدرت تبیین کمتری برخوردار می شود.

اطلاعات دقیق و به روز از وضعیت جاری واحد های تولیدی در صنعت ورزش در حفظ بهبود و اصلاح آن نقش مهمی دارد. اگر نقاط قوت، توانایی بالقوه و زمینه های مناسب رشد و توسعه صنعت ورزش در کنار مشکلات، نارسایی ها و ضعف های آن شناسایی و بررسی و تمامی زوایای پیدا و پنهان فعال صنعت ورزش

وسایل و تجهیزاتی که در زمین های تنیس، اسکی و سایر رشته های ورزشی مورد استفاده قرار می گیرند، چنین وضعیتی دارند. این موضوع شامل تأسیسات، مهندسی فضاها و اماکن ورزشی نیز می شود. این نوع وابستگی در همه رشته های ورزش قهرمانی و ورزش های تفریحی وجود دارد. متأسفانه اکثر وسایل، تجهیزات و کالاهای مورد نیاز ورزش ها از خارج از کشور وارد شده و سالیانه میلیاردها تومان پول صرف خرید این لوازم می شود. در این مورد چه باید کرد؟ عدم تمرکز مراکز تصمیم گیری در سیاست گذاری در تولید تجهیزات و وسایل ورزشی یکی از بزرگترین معضلات در کشور است. متعدد بودن عوامل تصمیم گیری و عدم وجود هماهنگی بین آنها صنعت تولیدات ورزشی را با چالش های بزرگی مواجه کرده است (Alizade، Tejari، 1385). هر کدام از سازمان ها و فدراسیون ها فقط به سیاست های خود معتقدند و در حقیقت فقط ساز خودشان را می زنند. مشکل دیگر عدم همبستگی و ارتباط بین سرمایه گذار و واحدهای تولیدی می-باشد. بسیاری از سرمایه گذاران موجود در بخش صنعت دانش و توانایی لازم و اطلاعات کافی در رابطه با موضوع ندارند. آنچه مسلم است شناخت استعدادها و قابلیت های توسعه شرط لازم برای توسعه صنعتی است، ولی شرط کافی نیست. غفلت در شناخت موانع و بازدارنده های سرمایه گذاری صنعتی و عدم توجه به آنها در واقع به معنای چشم پوشی از اهداف و مقاصد توسعه اقتصادی و صنعتی است (Shimayuneski، 2012). بنابراین برای افزایش سرمایه گذاری و تقویت سرمایه گذاران به عنوان ابزار عمده رشد، شناخت و توجه به تنگناها و موانع، جهت برنامه ریزی ها و بخصوص تصمیم گیری های سرمایه گذاری صنعتی امری ضروری و اساسی بوده و برنامه ریزان را در استفاده بهینه از منابع و امکانات محدود کشور یاری داده

اداره کل ورزش و جوانان و تولید کنندگان پوشاک ورزشی در شهر اصفهان در سال ۱۳۹۲ بودند. تعداد ۱۳۶ (۹۵ نفر مدیر و ۴۱ نفر تولید کننده و فروشنده وسایل و تجهیزات ورزشی) نفر به صورت تصادفی طبقه ایی به عنوان نمونه آماری انتخاب و به پرسشنامه پاسخ دادند. برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه محقق ساخته استفاده شد. روائی صوری پرسشنامه با بهره گیری از نظرات اساتید و پائینی آن از طریق آلفای کرونباخ ۰/۸۹ در تجزیه و تحلیل اطلاعات از آزمون t تک متغیره برای مقایسه متغیرها، و آزمون فریدمن برای اولویت بندی میانگین ها استفاده شد.

یافته های تحقیق

کشور موجب هدایت سیاستگذاری در جهت رشد ، شکوفایی و بالندگی آن خواهد شد . روند رو به رشد صنعتی شدن کشور و اهمیت صنعت در اقتصاد هر کشور لزوم روی آوری به صنعت و تولید را شدت و ضرورت می بخشد ، بنابراین دست یابی به علل عدم روی آوری سرمایه ها به طرف بخش های تولیدی و صنعتی از اهداف اساسی این تحقیق می-باشد . محقق به دنبال این است که موانع و محدودیت های باز دارنده ی سرمایه گذاری بخش خصوصی صنعت ورزش را شناسایی نموده و در جهت رفع این موانع پیشنهادهایی کاربردی ارائه نماید.

روش شناسی تحقیق

تحقیق توصیفی - پیمایشی و از شاخه تحقیقات میدانی است. جامعه آماری تحقیق شامل مدیران و کارشناسان

جدول (۱) - جدول t تک متغیره مربوط به فرضیه ها

انحراف معیار	P	درجه آزادی	T	میانگین	فرضیه ها
۰/۶۵	۰/۰۵	۱۰۶	۲/۳۷	۳/۱۵	کمبود نیروی کار متخصص باعث کاهش انگیزه سرمایه گذاری می شود
۰/۸۱۲	۰/۵۴	۱۰۶	۵/۴	۳/۲۸	مشکلات موجود در تهیه مواد اولیه باعث کاهش سرمایه گذاری بخش خصوصی می گردد.
۰/۷۵۶	۰/۶۱	۱۰۶	۵/۱۱	۲/۷	ریسک پذیری در ورزش ، دوری از بازارهای مصرف و غیره باعث کاهش سرمایه گذاری می-گردد.
۰/۹۲۳	۰/۶۵۵	۱۰۶	۱/۲۳	۳/۶۵	مشکلات تامین سرمایه و کمبود موسسات تامین سرمایه باعث کاهش سرمایه گذاری بخش خصوصی می گردد
۰/۲۵۱	۰/۰۰۹	۱۰۶	۱/۲۸۷	۳/۱۱	مشکل فروش محصول (عدم اطمینان فروش محصول و انتخاب محل نامناسب) باعث کاهش سرمایه گذاری بخش خصوصی می گردد
۰/۳۲۳	۱/۱۷	۱۰۶	۰/۹۹۳	۳/۱	مشکلات اخذ مجوزهای مورد نیاز مشکلات مربوط به اخذ مجوزهای مورد نیاز باعث کاهش سرمایه گذاری بخش خصوصی می گردد.
۰/۴۵۸	۰/۶۵۵	۱۰۶	۵/۹۴	۴/۰۱	مشکلات مالیاتی باعث کاهش سرمایه گذاری بخش خصوصی می گردد.
۰/۶۱۲	۰/۰۲	۱۰۶	۶/۲۳	۳/۶۲	جاذبه ها یا فرصت های موجود در سرمایه گذاری های جایگزین باعث کاهش سرمایه گذاری بخش خصوصی می گردد.
۰/۵۹۴	۱/۰۰۲	۱۰۶	۷/۲۱	۴/۱۳	عدم وجود قوانین و مقررات حمایتی لازم و عدم وجود تشکیلات تخصصی در وزارت ورزش و جوانان

وزارت ورزش و جوانان به عنوان مهم ترین مانع در امر سرمایه گذاری برای ورزش تلقی می شود.

نتایج جدول ۱ نشان داد عدم وجود قوانین و مقررات حمایتی لازم و عدم وجود تشکیلات تخصصی در

جدول (۲) - رتبه بندی سوالات تحقیق بر اساس آزمون فریدمن

رتبه بندی	سوالات	رتبه
۱۸/۳	کمیود قوانین و مقررات حمایتی مورد نیاز و تشکیلات تخصصی در وزارت ورزش و جوانان	۱
۱۸/۱۳	دریافت مالیات بیشتر از فعالیت های صنعتی	۲
۱۷/۳	کمیود سرمایه و هزینه بالای تامین مالی	۳
۱۶/۸۹	بالا بودن هزینه های مالیاتی	۴
۱۶/۶۴	سخت گیری های موسسات تامین سرمایه	۵
۱۵/۵۸	فرصت های موجود در سرمایه گذاری های جایگزین	۶
۱۵	بالا بودن هزینه های حمل و نقل مواد اولیه	۷
۱۴/۳۳	کمیود کارگران ماهر	۸
۱۴/۳۱	کمیود موسسات تامین سرمایه	۹
۱۴/۲۷	وجود کالاهای خارجی	۱۰
۱۳/۹۹	کمیود صنایع میانی برای تولید مواد اولیه	۱۱
۱۳/۹۷	کافی نبودن نیروی کار با تجربه	۱۲
۱۳/۱۵	نبود تقاضا برای کالاهای تولیدی	۱۳
۱۲/۳۷	مشکلات مربوط به اخذ مجوزهای مورد نیاز	۱۴
۱۲/۳۴	وابستگی واحد تولیدی به مواد اولیه خارجی	۱۵
۱۲/۲۷	عدم حمایت های سازمان های ورزشی از تولیدات داخلی	۱۶
۱۱/۹۸	کمیود مراکز آموزشی پرورش نیروی متخصص	۱۷
۱۱/۷۱	عدم هماهنگی در بین کارخانجات تولیدی	۱۸
۱۱/۱۲	جهانی شدن ورزش	۱۹
۱۰/۵۷	کمیود نیروی فارغ التحصیل از مراکز آموزش عالی	۲۰
۱۰	کمیود مواد اولیه خارجی	۲۱
۹/۶۴	نوسانات قیمت مواد اولیه	۲۲
۷/۹	نفوذ نهادهای بین المللی ورزش در کشور	۲۳
۵/۵۱	نبود قوانین حمایتی برای تولیدات ورزشی	۲۴

کار متخصص به عنوان اولویت های مهم و گویه منابع موجود سرمایه گذاری بخش خصوصی در صنایع تولیدی وسایل و تجهیزات ورزشی در اولویت های بعدی شناخته شده اند .

نتایج جدول نشان می دهد کمیود قوانین و مقررات حمایتی مورد نیاز و عدم وجود تشکیلات تخصصی در وزارت ورزش و جوانان در حمایت از تولیدات ورزشی و مشکلات مالیاتی به عنوان مهمترین مانع و کمیود نیروی

جدول (۳) - اولویت بندی عوامل (فرضیه ها) موثر بر کاهش سرمایه گذاری بخش خصوصی

رتبه	عوامل (فرضیات)	میانگین
۱	مشکلات قوانین ومقررات حمایتی برای تولید و تشکیلات تخصصی در وزارت ورزش و جوانان	۴/۸۹
۲	مشکلات تامین سرمایه و کمیود موسسات تامین سرمایه	۴/۰۹
۳	سرمایه های جایگزین	۳/۹۳
۴	مشکلات موجود در تهیه مواد اولیه	۳/۲۸
۵	کمیود نیروی کار متخصص	۲/۹۵

بحث و نتیجه گیری

نتیجه این مطالعه تحقیقی ضرورت پرداختن به موضوع سرمایه گذاری به منظور تولید وسایل و تجهیزات ورزشی در شرایط کنونی جامعه را اجتناب ناپذیر می نماید. وضعیت اقتصادی ایران شاهد عوامل محدود کننده از قبیل کاهش شدید و مستمر نرخ رشد اقتصادی، تورم فزاینده همراه با میزان بسیار بالای تقاضای تجهیزات پیشرفته ورزشی و عدم تولیدات کیفی و ساختار اقتصادی مناسب بوده است. بنابراین با توجه به محدودیت های تولید وسایل و تجهیزات ورزشی از یک سو و شرایط تأثیر گذار بر بخش صنعت تولیدات ورزشی در داخل کشور از سوی دیگر، به منظور برخورداری از یک جهش صنعتی و توسعه اقتصادی بررسی موانع از اهمیت خاصی برخوردار است.

نتایج تحقیق نشان داد ریسک پذیری در سرمایه گذاری برای تولیدات ورزشی (به دلیل نفوذ شرکت های بزرگ تولید تجهیزات ورزشی نظیر آدیداس، پوما و نایک و عدم استقبال سازمان های ورزشی از تولیدات داخلی و ورد بی رویه کالاهای ورزشی باعث افزایش ریسک می شوند) باعث کاهش سرمایه گذاری بخش خصوصی می گردد. این نتیجه کاملاً طبیعی است زیرا اطمینان سرمایه گذاران به نحوه بسیار زیادی کم می شود این یافته با یافته های نادریان ۱۳۹۰ و علیزاده و تجاری ۱۳۸۵ همخوانی دارد. نتایج تحقیق نشان داد نبود قوانین و مقررات حمایتی از سوی دولت برای تولید و همچنین عدم وجود تشکیلات تخصصی در وزارت ورزش و جوانان به عنوان تنها متولی و سیاست گذار ورزش در کشور از عوامل مهم و اثر گذار در زمینه عدم سرمایه گذاری بخش خصوصی در صنعت تولید لوازم و تجهیزات ورزشی است که با یافته های آهانگری و سعادت مهر، ۱۳۸۷ همسو می باشد. به دلیل عدم حمایت سازمان یافته و نظامدار از تولید کنندگان داخلی در بسیاری از رشته های ورزشی تمامی وسایل و تجهیزات ورزشی و وسایل جنبی وابسته به ورزش از خارج وارد می شود و معدود تولید کنندگان داخلی نیز با ضرر و زیان مواجه می شوند. در این راستا دولت باید با تصویب قوانین حمایتی از تولید کنندگان داخلی وسایل

ورزش حمایت جدی و عملی نموده تا این صنعت خود کفا و در جامعه رونق بگیرد. همچنین کمبود نیروی کار متخصص باعث کاهش سرمایه گذاری بخش خصوصی می گردد. در شرایط کنونی هنوز در هیچ دانشگاهی رشته مهندسی تجهیزات ورزشی وجود ندارد. نتایج تحقیق نشان داد مشکلات موجود در تهیه مواد اولیه (وابستگی به مواد اولیه وارداتی) باعث کاهش سرمایه گذاری بخش خصوصی می گردد. سرمایه گذاران در مورد این فرضیه، از بالا بودن هزینه های حمل و نقل مواد اولیه، نوسانات قیمت مواد اولیه و کمبود صنایع میانی برای تامین مواد اولیه رنج می برند و این عوامل را در کاهش سرمایه گذاری موثر می دانند.

مشکلات تامین سرمایه و کمبود موسسات تامین سرمایه باعث کاهش سرمایه گذاری بخش خصوصی می گردد. پاسخ گویان معتقدند که هزینه های تامین مالی خیلی بالاست و موسساتی که بتوانند سرمایه لازم را در اختیار بخش خصوصی قرار دهند به تعداد انگشت شمار هستند، همچنین این موسسات قواعد و مقررات خیلی سختی را برای دریافت کنندگان تسهیلات در نظر می گیرند.

مشکل فروش (عدم اطمینان فروش محصول) باعث کاهش سرمایه گذاری بخش خصوصی می گردد. پاسخ گویان معتقدند ریسک پذیری عدم فروش محصول در کاهش سرمایه گذاری موثر است.

مشکلات مربوط به اخذ مجوزهای مورد نیاز را بر کاهش سرمایه گذاری موثر نمی دانند. هزینه های بالای مالیاتی و دریافت مالیات بیشتر از فعالیت های صنعتی باعث کاهش سرمایه گذاری بخش خصوصی می گردد که با تحقیقات جباری و همکاران ۱۳۹۰ همخوانی دارد. پاسخ گویان معتقدند که مبنای محاسبات مالیاتی چندان روشن نیست، همچنین دریافت مالیات از فعالیت های صنعتی نسبت به فعالیت های تجاری بیشتر است. فرصت های موجود در سرمایه گذاری های جایگزین باعث کاهش سرمایه گذاری بخش خصوصی می گردد. پاسخ گویان معتقدند وجود فرصت های سرمایه گذاری دیگری مثل خرید و فروش املاک و غیره باعث کاهش سرمایه گذاری

اندازی رشته مهندسی تجهیزات ورزشی نسبت به تربیت نیروهای متخصص اقدام کرده و وزارت ورزش با ایجاد تشکیلات تخصصی حمایت جدی و عملی از سرمایه گذاران انجام دهد.

بخش خصوصی می‌گردد. به منظور رونق بخشیدن به صنعت تولید وسایل و تجهیزات ورزشی در ایران ابتدا دولت می‌بایست با تصویب قوانین و مقررات حمایتی و تسهیل کننده شرایط را برای ورود سرمایه گذاران بخش خصوصی بیش از پیش فراهم نماید. دانشگاه ها با راه

منابع

- احمدی، اژدر، حسن محمدزاده، و بختیار ترتیبیان، ۱۳۸۵، بررسی موانع و مشکلات موجود در خصوصی سازی ورزش از دیدگاه صاحبان باشگاه های خصوصی شهرستان ارومیه، اولین همایش ملی شهر و ورزش، تهران.
- آهنگری، عبدالمجید، سعادت مهر، مسعود، ۱۳۸۷، رابطه ریسک و سرمایه گذاری خصوصی در ایران، پژوهشنامه ی علوم انسانی و اجتماعی علوم اقتصادی، ۸(۳).
- جباری، مظفر، نجفی، بهاءالدین، مهجوری، مریم، ۱۳۹۰، عوامل موثر بر ایجاد اشتغال تعاونیهای بخش کشاورزی در استان فارس، فصلنامه تعاون، شماره ۸، ص ۱۵-۱.
- جعفری، علی. و فریوز، لیلیا. کریمی، مسعود. (۱۳۸۱). نحوه تخصیص اعتبارات بانکی و پیامدهای رکودی حضور دولت در بازارهای اقتصادی دولت. تهران.
- دهقان شبانی، زهرا، ۱۳۹۰، تحلیل تاثیر تجمیع فعالیت های صنعتی بر رشد منطقه ای اقتصاد در ایران، فصلنامه تحقیقات مدل سازی اقتصادی، شماره ۸، ص ۲۳.
- رضوی، سید محمد حسین، ۱۳۸۵، خصوصی سازی و اصلاح ساختار ورزش کشور، مجله حرکت، شماره ۲۷، ص ۳۲-۱۹.
- رهام، مهدیه، صابونچی، رضا و سلیمانی، مجید، ۱۳۹۰، بررسی تعیین کننده های جذب سرمایه گذاری مستقیم خارجی در صنعت ورزش کشور، نخستین همایش ملی دستاوردهای جدید علمی در توسعه ورزش و تربیت بدنی، گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان.
- رهام، مهدیه، صابونچی، رضا و سلیمانی، مجید، ۱۳۹۱، عوامل اقتصادی- اصلاح رسانی و بازار یابی جذب کننده سرمایه گذاری مستقیم خارجی در صنعت ورزش کشور، اولین همایش ملی تربیت بدنی و علوم ورزشی، نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد.
- سید مشهدی، پردیس السادات، قلمباز، فرهاد، اسفندیاری، علی اصغر، ۱۳۹۰، اهمیت صنعت نفت در ایجاد تولید و اشتغال در اقتصاد ایران و تاثیر آن بر سایر فعالیت های اقتصادی، فصلنامه پژوهشهای رشد و توسعه اقتصادی، شماره ۲، ص ۱۳۳.
- سیف الهی، سیف الله، محمود زاده، علی اکبر، ۱۳۸۹، مشارکت مالی بخش خصوصی در توسعه صنعتی ایران و عوامل اجتماعی موثر بر آن، پژوهش نامه علوم اجتماعی گرمسار، شماره ۴، ص ۱۲-۲۳.
- عسکریان، فریبا، جعفری، افشار، ۱۳۸۶، بررسی میزان مبادلات بین المللی کالاهای ورزشی ایران در سالهای ۱۳۷۷ و ۱۳۸۰، فصلنامه المپیک، ۱۵(۴)، ص ۱۰۳-۹۷.
- علیزاده، محمد حسین، تجاری، فرشاد، ۱۳۸۵، بررسی شیوه های افزایش بهره وری امکان، تاسیسات و تجهیزات ورزشی، پژوهش در علوم ورزشی، شماره ۱۱، ص ۴۳-۲۹.
- علیزاده اوصالو، علی، سید نجفی، فردین، پریراد، بهروز و عبدال نژاد مقانی، عظیم، ۱۳۸۷، مدیریت نوآوری در مراکز تحقیق و توسعه صنعتی کشور، اولین همایش نوآوری و کارآفرینی، تبریز، مدیران هم اندیش فراخیز
- فرتوک زاده، حمیدرضا، نوایی کاشانی، حمیدرضا، ۱۳۸۸، شناسایی و اولویت بندی ریسک های راهبردی شرکت های سرمایه گذاری « مطالعه موردی؛ شرکت سرمایه گذاری غدیر»، اندیشه مدیریت، ۳(۲)، ص ۱۹۷-۱۶۷.
- قدس، محسن، ۱۳۹۰، موانع خصوصی سازی در ایران، سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان.
- کاشف، علی رضا، ۱۳۸۹، جایگاه مهندسی ساخت وسایل ورزشی در تربیت بدنی مدارس، مجله رشد آموزش تربیت بدنی، شماره ۳۶، ص ۱۴-۱۱.
- محنت فر، یوسف، ۱۳۸۷، فساد اقتصادی و چگونگی مبارزه با آن در فرایند توسعه اقتصادی، همایش اقتصاد اسلامی و توسعه، مشهد، دانشگاه فردوسی مشهد - دانشکده علوم اداری و اقتصادی.
- نادریان، مسعود، ۱۳۸۹، مدیریت منابع انسانی در سازمان های ورزشی، انتشارات مجتمع عالی جهرم، چاپ اول.
- نظری، رسول، و عسگرنژاد، امیر، ۱۳۹۰، عوامل موثر سرمایه گذاری بخش خصوصی در ورزش، کنفرانس ملی کارآفرینی، تعاون، جهاد اقتصادی، ناین، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ناین.

- هادی زنوز، بهروز، ۱۳۹۱، چالش های پیش روی اقتصاد و صنعت کشور، ماهنامه ستصا، شماره ۹۰، ص ۲۱.
- Shimanovsky, A, 2012, Awaiting the 2012 European Football Championship: some features of the reconstruction of the stadium of the “Olympic” National Sports Centre in Kiev, Reports DOI: 10.1002/stco.201200008
 - Miyagawa ,T, Hisa, SH, 2013, Estimates Of Intangible Investment By Industry And Productivity Growth In Japan, The Journal of the Japanese Economic Association , The Japanese Economic Review Vol. 64, No. 1, March 2013
 - Buchanan , R, Tariq Anwar, S, Xuan Tran,T,2013, Spotlight on an Emerging Market: Assessing the Footwear and Apparel Industries in Vietnam , _c 2013 Wiley Periodicals, Inc

An Investigation of the Current Obstacles in Investment by private Sector in production of sports equipments and related devices

Masoud Naderian¹, Narges Ghodusi^{2*}

(Received: 20 May 2014)

Accepted: 30 September 2014)

Abstract

One of integral constituent of gross domestic production of every country's economy is the private capital. The main purpose of this research is to identify the existing restrictions in the way of private investment in the production of sports equipments and related devices. The methodology of this research is a cross – sectional descriptive field research branch. Statistical population of this study were managers and experts from office Sports and Youth and sports apparel producers in Isfahan city. To do a total so, number of 136 persons(95 manager and experts, 41 producer) were selected randomly. The Face validity of the questionnaire based on opinions of faculties and also the reliability of this study was Cronbach's alpha by 0/89 respectively. To achieve this goal we made our research quantities based on Friedman & statistical tests. The finding of this study revealed that there was a lack of Protection laws in the production and distribution There are no specialized organization of the Ministry of Sports and Youth Sports protection and risk-taking are of the main important impediments in investment. Also the issue of required licenses, product sell, Production of risky sports , as obstacles investment were confirmed. Other research questions included: Problems related to the shortage of skilled work force, restrictions in pounding row material, financing problems, having opportunities available to alternative investment, Lack of strong support from governments. International exercise organizations activities in domestic markets and also negative influence of These Private sectors investment in industrial production sports equipment and Well – Known brands in domestic bazar.

Keywords

Investment, private Sector, Laws and Regulations, sport Equipments.

1. associate professor at Isfahan university

2. M.A.in sport management, Azad Islamic University, khorasgan Branch (Isfahan)

Email m.naderian@spr.ui.ac.ir